

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 12den AUGUSTUS, 1826. N. 32

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm Lee

Fiscaal's Kantoor, den 11den Augustus 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk ge kwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

UITTREKSELS VAN NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Batavia, 28*sten December* 1825.—De Soerabayasche stoomboot van der Capellen heeft bereids derzelver proef gedaan, op een togtje van de ree van Soerabaya naar Grissee en te rug. Zy zoude alsnu dadelyk de reis herwaarts aan nemen, en Samarang aandoen om passagiers over te brengen. Zy kan dus elk oogenblik op de ree van Batavia verwacht worden. Wy vernemen dat van het wachtschip saluutschoten zullen gedaan worden, zoodra het vaartuig in het zigt komt, en gewis zullen niet weinigen met belangstelling deze eersteling der Nederlandsch Indische Stoomvaart, by het naderen dezer hoofdplaats willen gaan verwelkomen, en tevens de billyke nieuwsgierigheid, welke deze vertooning algemeen gaande maakt, bevredigen.

Madrid, 13*den April*.—Heden op den middag is de koninklyke familie te Madrid te rug gekomen, zoo het schynt onverwacht, althans zonder dat iets het minste op het paleis hare terugkomst aangekondigd had. De natuurlykste uitlegging dezer plotselinge wederkomst is voorzeker de omstandigheid, dat heden de doop aan den jongeboren prins, zoon van den Infant Don Francisco de Paula, toegediend moet worden; edoch ontbreekt het niet aan lieden, welke beweeren dat de gebeurtenissen te Aranjuez den koning genoopt hebben, om naar Madrid te vertrekken. Men onderstelt by de Apostolischen een ontwerp, om den koning te dwingen afstand van de kroon te doen, als wanneer de zelve zou overgaan op den Infant Don Carlos, die door deze party begunstigd wordt. Behalve te Aranjuez en te Madrid zyn dezer dagen ook onlusten voorgevallen te Avila, te Salamanka, te Mota del Cuerbo en te Almodobo. In Katalonie worden proclamatiën verspreid, om het volk te nopen het herstel der inkwisitie en de uitroeijing der anders gezinden te vorderen.

Den 11*den Mei*.—(Byzondere korrespondentie in den *Constitutionnel*). "De apostolisch gezinden, hunne party willende versterken door allen, wat niet zuiver apostolisch is, uit Madrid te verwyderen, hebben zich tot de krimineele regtbank gewend, welke leden, volgens onze oude wetten, eene soort van gezag uitoefenen over elke der wyken van Madrid. Op dit regt zich grondende, heeft deze regtbank aan den raad van Kastilië de noodzakelykheid voorgesteld, om het den eersten October 1823 te Port St. Marie uitgevaardigde dekreet ten uitvoer te doen leggen, waarop de raad van Kastilië van zynen kant een in dien zelfden geest opgesteld rapport by Z. M. heeft ingediend, waaraan de koning gehoor verleenende, aan den Heer Recacho bevel heeft gezonden tot het in werking brengen van dat dekreet.

"Krachtens hetzelve zullen 8000 familien genoodzaakt zyn Madrid te verlaten en zich tot op twintig mylen van daar te verwyderen; maar naauwelyks was deze maatregel, welke nog niet eenmaal officieel in de hofcourant geplaatst is, hier bekend, of de menigte begon eergisteren naar den opper intendant der policie te stroomen, om hem te verzoeken een vertoog aan Z. M. te doen, tegen de uitvoering van een besluit, hetwelk meer dan 30,000 menschen in ellende storten en den ondergang van Madrid zelf zou veroorzaken. De Heer Recacho heeft werkelyk in dit verzoek bewilligd; maar het is nog de vraag, welk lot dit aan den koning te doen voorstel hebben zal."

Lissabon, 26*sten April*.—De politie heeft eergisteren een aangeplakt biljet opgehaald, hetwelk onder anderen de volgende woorden inhield. *Pedro estrangeiro, Miguel*......, *a Rainha naõ presta, vamos com esta*, dat is: *Pedro* is een vreemdeling, *Miguel* is een......, de koningin bevalt ons niet; dat wy ons aan de prinses regentesse houden. Ik laat, uit eerbied, het woord, dat achter *Miguel* stond, weg.

Deze pasquinade, die in zich zelve als vry onbeteekenend kan beschouwd worden, is zulks echter geenszins uit hoofde der twee woorden, met welke zy begint.

Het regentschap doet niet te min de toebereidselen tot het vertrek der deputatie, welke zich naar Brazilie moet begeven, om den keizer Don *Pedro* met deszelfs komst tot den Portugeschen troon geluk te wenschen, bespoedigen; men wil echter, dat de hertog de Lafoens, en de aartsbisschop van Lacedemonie, groot vikaris van Lissabon, beide leden dezer deputatie, de brieven, welke het gouvernement hun gezonden had, om de toebereidselen tot hun vertrek te verhaasten, enkel met het vragen hunner dimissie zouden hebben beantwoord.

De prinses regentes wint overigens dagelyks meer en meer de liefde des volks; zie hier een der trekken van haar, waardoor zy zoo zeer 's volks genegenheid wint. Een advokaat, eene lyst, houdende beschuldigingen tegen meer dan honderd personen, by het regentschap hebbende ingezonden, zoo deed de prinses den aanklager in hechtenis nemen en liet de beschuldigden in vrede. In weerwil der dringendste aanzoeken daartoe, wil zy den advokaat, die nu reeds twaalf dagen gezeten heeft, niet los laten, zeggende steeds, dat hy zyne vryheid niet zal te rug bekomen voor dat hy zyne beschuldigingen zal hebben bewezen.

Hamburg, 9*den Mei*.—Men meldt uit Berlyn, dat de zaak der Grieken in de Pruissische provincien eene byzondere geestdrift doet geboren worden. De koninklyke prinsen zyn niet achter gebleven, en ryken, zoowel als armen; aanzienlyken, zoowel als geringen, hebben het hunne ten behoeve der onderdrukten willen bydragen. De gravinnen *Brühl* en *Pappenheim* zamelen in het openbaar tot genoemd oogmerk gelden in.

Londen, 10*den Mei*.—De hertog van Devonshire zal zich eerstdaags op de Gloucester van 74 stukken inschepen, ten einde met dat schip naar Rusland te worden overgebragt. Deze afgezant heeft niets verzuimd, om zynen koning met den meesten luister te kunnen vertegenwoordigen. Het zilveren servies, hetwelk hy medeneemt, weegt 16,000 oncen en is allerprachtigst bewerkt. Hy zal door twaalf edellieden worden verzeld.

Brussel, 12*den Mei*.—Een brief uit Berlyn van den 4den spreekt van aanzienlyke versterkingen Duitsche troepen, welke de Pruissische regering naar het groothertogdom Posen doet marcheren. Men leidt hieruit af, dat zy des noods gezind is, keizer Nikolaas tegen mogelyke bewegingen in Polen, waar men wil dat eenige gisting heerscht, te ondersteunen. Intusschen wil men, dat deze gisting aangezet en de vrees voor dezelve vergroot wordt door lieden, welke de Russische keizer van deszelfs oogmerken tegen Turkye pogen te rug te houden. De hertog van Wellington, is, zegt men, op zyne terugkomst te Berlyn minder hartelyk ontvangen, dan by zynen eersten doortogt, hetwelk toegeschreven wordt aan deszelfs zending, waarvan het ware doel in dien tusschen tyd bekend geworden was; ondertusschen schynt het, dat de Britsche onderhandelaar hetzelve niet geheel heeft kunnen vervullen. De yver voor de Grieken duurt te Berlyn voort; de dames der Louisen orde, aan wier hoofd prinses Wilhelm van Pruissen zich bevindt, hebben het doen der inzamelingen op zich genomen.

Het schynt, dat de nood, waarin de Grieken zich bevonden en de byna wonderdadige heldenmoed, waarmede zy zich daaruit gered hebben, den verflaauwden yver voor hunne zaak aller wege weder doen ontvlammen. In Frankryk, Zwitserland, Duitschland en ook in onze gewesten geschieden byna op elke plaats geldverzamelingen, langs alle wegen en onder de verschillendste formen. In het eerstgemelde koningryk, waar de regering deze bydragen met geen gunstig oog schynt aantezien, wil men dat hier en daar de beambten, niet gepast oordeelende zelve gelden toe te brengen, zulks door hunne bloedverwanten laten doen. In Zwitserland worden sommen verzameld, die met de kleinte en armoede des lands in geene evenredigheid staan. Onder de Duitsche regeringen zoo het schynen dat Beyeren eene zeer de zaak der Grieken, en misschien de staatkunde van Rusland aanneemt, als Pruissen. Te Munchen wordt een Philhelleensch genootschap opgerigt, aan welks hoofd men zegt, dat de koning zelf zich plaatsen zal, en dat de openlyke aankondiging slechts wacht naar de terugkomst van den maarschalk van Wrede uit Petersburg. Hier heeft men, behalve de schoone kunsten, ook de zucht tot een oud volksvermaak te baat genomen. Te Mons zal, met goedkeuring der regering, den 21sten Mei een plegtig vogelschieten, ten behoeve der Grieken, plaats hebben.

Parys, 14*den Mei*.—Men meldt uit Madrid van den 4den, dat de pogingen der genen, welke de inquisitie in plaats willen stellen van de tegenwoordige Spaansche policie, mislukt zyn; dat de koning zoude hebben verklaard, dat hy zich had verbonden, om de inquisitie niet weder te doen herleven, en dat de inrigting der policie te gewigtige diensten had bewezen, dan dat men zich in deze oogenblikken van dezelve zoude kunnen berooven. De kommandant van de koninklyke vrywilligers was weder onder de bevelen van den minister van oorlog gesteld.—Ondanks het knellend geldgebrek by het bestuur en de algemeene ellende onder de menigte was het in Madrid tamelyk rustig.

Den 27*sten Mei*.—De berigten uit Rouaan zyn wederom minder gunstig, de godsdienstoefeningen der Missionarissen zyn den 24sten op nieuw door het afsteken van voetzoekers en het bedryven van andere baldadigheden in de kerken verstoord geworden; rondom de kerken was de zamenrotting wel minder talryk, doch alzoo woelziek dan de vorige dagen. Een maaltyd den volgenden dag in het bisschoppelyk paleis aan de officieren der koninklyke garde gegeven, heeft het tooneel der onlusten derwaarts verplaatst, de in de straat geschaarde troepen, zyn met steenen en glasscherven begroet geworden. Voor des avonds was in den schouwburg de voorstelling *Molières Tartuffe* gevorderd geworden, hetzelve was reeds door de biljetten aangekondigd en het publiek scheen ongezind om hierin eenige verandering te gedogen. Hetgene in deze omstandigheden zeer veel nadeel doet, is de verslapping der werkzaamheden in de meeste fabryken, waardoor vele ambagtslieden zonder genoegzaam werk en middel van bestaan zyn geraakt. Met genoegen heeft men derhalve te Lyon de oprigting gezien van een genootschap onder den titel van *Unie der Fabrykanten*, hoewel dit genootschap nog slechts weinige maanden bestaat, zoo heeft het echter reeds veel goeds gesticht; thans houdt het zich onledig met het beramen van middelen ter voorziening in de behoeften der door de stremming des handels buiten verdiensten geraakte werklieden.

Den 30*sten Mei*.—De ministeriele *Etoile* is heden ongelooviger dan immer; de meeste tydingen door onze oppositie bladen medegedeeld, worden door dezelve, als by den zei af, valsch of overdreven verklaard, en wel op de volgende wyze: "Het *Journal des Debats* beweert dat keizer Pedro eene reis naar Lissabon zal maken, hetgene wy niet gelooven; dat er in het gebergte van Andalusia een opstand is uitgeborsten, deze opstand is niets anders dan de verzameling van eenige bandieten, en eindelyk dat het Spaansche kabinet, jegens het Lissabonsche regentschap, ten uiterste slecht gezind is, dit is geheel valsch. Veertig jonge Egyptenaren worden hier in Frankryk verwacht, tot het genieten van onderwys, even als de Colombianen, de Mexikanen en Grieken, welke men hier dagelyks ziet aankomen; de *Courier Français* stelt dezelve voor als gevolmagtigden, die te Parys over handelstraktaten of leeningen komen onderhandelen; wy kunnen den *Courier* gerust stellen over deze baardelooze diplomaten en onderhandelaars, welke hier de kollegies komen bywonen. Het is even min waar dat de hertog de l'Infantado, gelyk een ander blad zulks beweert, zyn afscheid genomen zou hebben."

"Uit Rome wordt het overlyden van den kardinaal Severino gemeld. Volgens het in die stad uitkomend *Diario* zou Fabrier in zyne expeditie in Eubea, zich door twee Grieksche kapiteinen verraden hebben gezien.

Frankfort, 28*sten Mei*.—Men heeft hier na-

dere tydingen wegens de ontruiming van Moldavia. De bevelen daartoe zyn in den nacht tusschen den 11den en 12den Mei te Jassy aangekomen, en zyn van denzelfden inhoud als de twee dagen vroeger te Bucharest, betrekkelyk Wallachye. Osman Aga, die in Moldavia de Beschlis kommandeert, heeft zyne troepen reeds verzameld en maakt zich gereed om naar Silistrie af te trekken. De Hospodar, prins Stourdza, aan wien, volgens de oude gebruiken, de benoeming van eenen nieuwen bevelhebber stond, heeft daartoe aangesteld Arif Aga, welke voortaan, even als te voren, slechts 70 Beschils onder zyne orders zal hebben.

Als eene opmerkelyke byzonderheid wordt thans uit Odessa gemeld hetgeen volgt: "De haringvisschery aan de monden van den Donau verschaft den inwoners der stad Ismael eene inkomste, welke dagelyks schynt toe te nemen. Het zouten van die visch geschiedt zoo goed, dat de haring van den Donau in geenen deele onderdoet voor dengene, welke men uit Holland ontvangt. Men heeft maatregelen genomen, om dezen tak van nyverheid meer uit te breiden, en men heeft grond om te hopen, dat dezelve meer en meer in belangrykheid zal winnen, naarmate hy meer in het land zal bekend worden. De haringvisschery te Ismael is ryk genoeg om in de behoefte van geheel Rusland te voorzien."

Op de vertogen van den Britschen gezant, ten behoeve der Grieken, heeft de Porte geen gunstig antwoord gegeven, en verklaard, nimmer met de rebellen te zullen onderhandelen. Daar Rusland zich de zaak der Grieken niet heeft aangetrokken, en, by de verklaring der Porte, van aan alle de voorwaarden van het ultimatum te zullen voldoen, kwalyk eenige vyandelyke houding kan aannemen, worden de ongelukkige Grieken meer dan ooit aan de woede der Muzelmannen ten prooi gelaten.

Den 29sten Mei.—Te Moskou worden groote toebereidselen tot de in July aanstaande plaats te hebben krooning gemaakt. Twee der fraaiste hotels aldaar zyn reeds door den Engelschen en den Franschen gezant gehuurd, namelyk het eerste voor 30,000, en het tweede voor 50,000 franken in de maand.

Den 3den Juny.—In de laatste tyden moet de Grieksche scheepsmagt eenige Oostenryksche en Fransche vaartuigen, welke zy voor vyandelyke rekening bevracht oordeelde genomen hebben, ondanks den tegenstand der gewapende schepen, waardoor deze geconvoyeerd werden. Een vaartuig, door Zwitsers bevracht, is ontslagen geworden, onder betuiging, dat Zwitserland zoo veel voor de Grieken gedaan had, dat al wat van daar kwam hun heilig behoorde te zyn, zonder onderscheid van vlag of plaats van inlading.

Madrid, 10*den Mei.*—Eene memorie, door den heer Burgos, aan den koning aangeboden, heeft hier eenen diepen indruk verwekt. Men maakt daarvan talryke afschriften, en het gewigt derzelve neemt nog toe, wanneer men overweegt, dat de heer Burgos, door zyne positie, als ook door den last, dien hy te Parys te volbrengen heeft, beter dan iemand bekend is met de hinderniss en, zoo wel als met de middelen om dezelve uit den weg te ruimen. Opgemeld geschrift heeft in de eerste plaats de verdienste van opgesteld te zyn met al den eerbied, aan den Souverein en aan de waarheid verschuldigd; de burgerlyke moed heeft ook zyne waarde, en een ieder doet hieromtrent den schryver regt wedervaren. Hy onderwerpt in de eerste plaats aan het oordeel van Z. M. de drie volgende vraagpunten:

1. Wordt Spanje niet door zeer zware rampen geteisterd? 2. Zyn de middelen, tot nu toe gebezigd, om dezelve te doen verdwynen, voldoende? 3. Zoude het niet geschikt zyn, er nog andere te bezigen, om te slagen? En welke zouden die behooren te zyn?

De heer Burgos beantwoordt de eerste vraag allerbevestigendst. Hy geeft eene beschryving van den tegenwoordigen toestand van Amerika, schildert de verergering van koophandel en nyverheid, en daarna beschryft hy het belangryke punt der vervolgingen. Dit onderwerp wordt met rondborstigheid en diep oordeel behandeld. Hy toont aan de vorderingen, door de tweedragt, sedert 1808 gemaakt, ten gevolge van zoo vele door de wraak voorgeschreven vervolgingen, en welke beurtelings de lieden van geheel verschillende gevoelens getroffen hebben, naar gelang van de zegepraal der factien en de inzigten der heerschende party.

De discussie van het tweede vraagpunt opvattende, verklaart de heer Burgos, dat hy van de omzigtigheid der welsprekendheid afziet, en voegt daarby: "Sire, ik ben niet zoo als vele anderen van gevoelen, dat er zaken zyn, welke men den koningen niet zeggen moet: ik denk, integendeel, dat wanneer men eenen koning aanspreekt, die het goede wil, en alle koningen kunnen niet anders dan hetzelve beminnen, men hem steeds de geheele waarheid moet zeggen. Don Luis de la Cerda, tresorier van Filips II. zeide tot hem: "Het gemoed van den souverein met bitterheid te vervullen, wanneer het kwaad onherstelbaar is, is eene even zware misdaad, als het hem te willen verbergen, wanneer het gevaar dreigende is, en dat men groot en hecht zou willen noemen hetgeen aan alle zyden met klippen en stormen is omgeven."" Hier laat de heer Burgos eene geschiedkundige optelling volgen van de misslagen der regering sedert drie eeuwen; een overzigt, krachtig van rede en onpartydigheid, waarvan de aangehaalde daadzaken en de drangredenen tot overtuiging leiden.

Het derde vraagstuk is hoorblykelyk het belangrykste.

De kwaal, zegt de schryver, is maar al te bekend: het is het middel, dat men moet ontdekken. Het eerste is *eene volkomene en volstrekte amnestie.* Hier onderzoekt de schryver alle de tegenwerpingen, welke men gemaakt heeft en alsnog tegen deze amnestie zou kunnen maken; hy wederlegt dezelve op eene zegevierende wyze, en voegt daarby: "Sire, de gevaren eener amnestie te duchten, is, voor een schrikbeeld beven. De lieden, wier gestrengheid zich te kort gedaan acht, byaldien de misdadigen ongestraft blyven, zullen welligt willen beweren, dat de straffeloosheid van zekere revolutionairen de wandaden zou kunnen aanmoedigen en tot nieuwe omwentelingen aanleiding geven. Ik bidde uwe majesteit aan deze ellendige schroomvalligheid niet te willen toegeven; de geregtigheid is reeds genoeg voldaan, doordien het hoofd des opstands het leven op het schavot heeft gelaten. Wanneer het getal der verdoolden en misdadigen zeer aanmerkelyk is, dan worden de uitzonderingen op de gewone regelen der geregtigheid door de staatkunde gemagtigd en zelfs voorgeschreven. Wanneer het straffen onmogelyk is, dan wordt de vergiffenis of de vergetelheid noodzakelyk." De heer Burgos haalt ter ondersteuning van zyn gevoelen het voorbeeld van eenige amnestiën aan, waarvan sommige uit de geschiedenis van Spanje zyn getrokken.

Het tweede middel betreft het krediet en de wyze om den staat der financien te verbeteren, door toevlugt te nemen aan koning Karel IV. door Paus Pius VII gedaan, om over een gedeelte der goederen van de geestelykheid, alsmede van die, uit godvruchtige werken herkomstig, te beschikken. Volgens het voorgesteld ontwerp, zouden aller belangen vooraf naar behooren geregeld worden.

Ter toelichting van het derde vraagpunt, betoogt de Heer Burgos de noodzakelykheid om het burgerlyk bestuur te organiseren, en stelt hy eenige regelen vast, welke men zoude kunnen aannemen, om de algemeene welvaart te doen toenemen. Hier komt eene zeer merkwaardige zinsnede voor, wanneer hy aanraadt, een ministerie van binnenlandsche zaken daar te stellen, en het tegenwoordige systema aanrandt, volgens hetwelk de raad van Kastilie zich met alle de akten van bestuur inlaat.

Alle opregte koningsgezinden zien reikhalzend het oogenblik te gemoet, waarop de koning, uit krachte zyner magt, besluiten zal, deze ontwerpen ten uitvoer te brengen, welke tevens het grootste blyk zyner oppermagt en van de bestendige liefde, die hy zyn volk toedraagt, aan den dag zullen leggen.

Den 11den Mei.—De vreemde gezanten arbeiden steeds aan eene bevrediging tusschen Spanje en deszelfs voormalige kolonien. De Amerikaansche minister heeft dienaangaande weder nieuwe instructien bekomen, en tracht het gouvernement tot eene toenadering te bewegen, onder waarborg, dat Cuba en Porto Rico aan Spanje zullen verblyven; iets, waarop de Vereenigde Staten grooten prys stellen, doch de Spaansche regering wyst deze pogingen altyd koelzinnig van de hand, en meent eene genoegzame krygsmagt op Cuba te bezitten, om dat eiland tegen de Mexikanen en Colombianen te kunnen verdedigen.

Den 18den Mei.—Daar bestaat tegenwoordig by de Engelsche ambassade een beambte, die voor de Engelsche legatie in Mexico bestemd is, en die, naar men zegt, Madrid niet mag verlaten voor den afloop der onderhandelingen, welke Engeland by ons gouvernement ondernomen heeft, ten einde Spanje de onafhankelykheid der Mexikaansche en Colombiaansche gemeenebesten zou erkennen, onderhandelingen, waarvan misschien echter het einde nog zeer verre af is.

Ancona, 24sten Mei.—Twee Oostenryksche schepen, van Alexandrie, te Livorno aangekomen, zyn door een Griekschen kaper ontmoet. Beiden hadden zy eene lading in van boonen en voor aanzienlyke sommen in gouden en zilveren staven. Het eene had tot super cargo een' agent van een Pacha; deze werd door de Grieken uitgeschud en zeer mishandeld. Het andere werd door den kaper geeerbiedigd, zoodra deze ontdekte, dat de lading, benevens de gouden en zilveren staven, die het aan boord had, Zwitsersch eigendom was. De kaper zeide tot den kapitein:

"Gy ziet, dat wy, in weerwil onzer ellende, den eigendom der Zwitsers weten te eerbiedigen; nimmer zullen wy hunne weldadigheid vergeten, ons is bekend, wat zy voor ons ongelukkig vaderland doen, en al wat hun toebehoort is voor de erkentelyke Grieken heilig, hoedanig ook de vlaggen der schepen, benevens de plaats, van waar zy komen, zyn mogen."

Rome, 25sten Mei.—*Il Diario* bevat heden een artikel van Zante, van den 7den Mei, houdende, dat verscheiden korpsen Turksche troepen zich reeds van Modon en Coron op marsch begeven, om op Korinthe te trekken, ten einde zich van die plaats en van de landengte van dien naam meester te maken, op dat nieuwe Ottomanische troepen ongehinderd uit Thessalie naar Morea zullen kunnen passeren.

Freiburg, 27sten Mei.—Gisteren avond is een tweede transport bloedzuigers van 80,672 stuks, met vier postpaarden hier door naar Parys gereden. Een Fransch handelhuis doet dit geneesmiddel in Hongerye opkoopen, en met den post naar Parys brengen. Nog vier dergelyke bezendingen worden verwacht. (Naar men weet zyn, de bloedzuigers als een geneesmiddel zeer in de mode gekomen.)

Londen, 17den Mei.—Eenige byzonderheden wegens de overgaaf van Missolonghi wordt, uit Korfu, onder dagteekening van den 26sten April, aldus medegedeeld:

"Negentien dagen waren er verloopen, sedert de verdedigers van Missolonghi zich zonder brood bevonden. Na de honden verslonden en het vleesch hunner vyanden gegeten te hebben, besloten zy, zich uit de afgryselyke positie, in welke zy zich bevonden, te redden. De Christenen telden hunne bevolking, en, den 22sten, na een laatst vaarwel aan de graven hunner broeders gezegd en een gedeelte hunner wallen te hebben doen springen, begaven zy zich voorwaarts in de vlakte, in de hoop om in het gebergte van Aracyntha te ontvlugten. De Turken, hun voornemen vermoed hebbende wachtten hen op. Die ongelukkigen, alstoen van alle kanten omsingeld en door het geschut vernield wordende, trachtten naar Missolonghi terug te trekken, waar de vyand intusschen binnengerukt was. Elk, slechts zyne wanhoop raadplegende, verdedigde zich zoo goed hy kon, terwyl het vuur niet dan met den laatsten der strydenden ophield. Men is te weten gekomen dat de wreede Ibrahim 300 vrouwen en jonge dochters heeft gespaard, om aan den Sultan en aan Ibrahims vader, Mehemed Ali, ten geschenke te worden gegeven. De jonge kinderen zyn in zee geworpen. Eene Oostenryksche paketboot is naar Egypte afgezonden om de overwinning der Halve Maan aantekondigen."

Den 3den Juny.—Wy vinden, in de Noord Amerikaansche dagbladen, de navolgende artikelen:

"Volgens brieven van Valparaiso schynt het, dat de arrestatie en de verbanning van den bisschop van Chili, op last des gouvernements, eene groote gisting binnen die stad veroorzaakt heeft. Deze prelaat is, midden in den nacht, te Santiago in hechtenis genomen, onmiddelyk daarna naar Valparaiso gevoerd en aan boord van de Chilische goleт de Montezuma gebragt, dewelke dadelyk naar eene geheime bestemming onder zeil gegaan is. De bisschop was by de ingezetenen zeer bemind, hoezeer zyne grondbeginselen met de zaak der patriotten strydig waren.

"*Bolivar* heeft, in Peru, de navolgende proclamatie afgekondigd:

"*Medeburgers!*—Myn heiligste pligt jegens het gemeenebest legt my de aangename noodzakelykheid op van rekenschap van myn bestuur aan de vertegenwoordigers des volks te geven. Daar het congres van Peru op het oogenblik staat van byeen te komen, is het eene verpligting voor my, om de magt neder te leggen, welke het gemeenebest my heeft opgedragen. Ik zal vervolgens naar Lima vertrekken; maar my met leedwezen derwaarts begeven, om dat ik uw land verlaat, hetwelk het land van myn hart is en dat mynen naam voert.

"Medeburgers! Uwe vertegenwoordigers stellen groot vertrouwen in my, en ik stel er mynen roem in, te verklaren, dat ik my, voor zoo verre myne bekwaamheden zulks veroorloven, hunne hoop zal verwezenlyken. Gy zult als onafhankelyke natie erkend worden en de vrygevigste constitutie, die er bestaat, bekomen. Uw wetboek zal met de volmaaktste beschaving in overeenstemming zyn. De grootmaarschalk van Ayacucho is aan het hoofd van uliedeг zaken, en den 25sten Mei zal de dag wezen, op welken *Bolivia* (de naam van het gemeenebest van Opper Peru) deszelfs rang onder de onafhankelyke volken der aarde zal nemen.

"BOLIVAR."

Hamburg, 2den Juny.—By den onlangs vermelden brand, welke het Hanoversch stadje Eimbeck, in den nacht tusschen den 21sten en 22sten ll., zoo deerlyk geteisterd heeft, zyn der vlammen ten prooi geworden eene kerk, een schoolgebouw, een spuitenhuis, eene brouwery, 164 woonhuizen en 319 achtergebouwen, welke allen in asche verkeerd zyn; 21 woonhuizen zyn meer of min beschadigd.

Parys, 4den Juny.—Onder de verschillende onderwerpen, welke heden in de Kamer der Afgevaardigden zyn behandeld geworden, heeft zich byzonder doen onderscheiden het rekest van de Heeren Lepagen, te Parys, en Denuir, te Lyon, de tusschenkomst van het gouvernement, ten behoeve der Grieken, inroepende.—Het belang, aldus luidde het rapport van den Heer Gautier, waarmede gy alles aanhoort, wat de menschlykheid betreft, het belang, door de rampen die Griekenland overstelpen ingeboezemd, zyn gevoelens aan U allen gemeen. De Grieken zyn Christenen, met eenen heldhaftigen moed volharden zy in den bloedigen stryd, in welken zy geene staatkundige bespiegelingen, maar hunnen godsdienst, hunne vryheid en hun land verdedigen; zy vallen by duizenden onder het onmedoogende staal eens vyands, wiens woestheid nog door den tegenstand wordt aangezet; maar Griekenlands toestand is de tekst geworden van dagelyks herhaalde schimpredenen tegen de buitenlandsche staatkunde van het gouvernement; de Kamer zelve heeft, van het vervullen van haar moeijelyk vallende pligten, geene andere vruchten geplukt, dan uitleggingen, beleedigend voor haar, en voor hare gevoelens. Onder zoodanige omstandigheden heeft uwe kommissie vermeend, de gelegenheid om deze onregtmatige verwytingen te wederleggen, niet voorby te mogen gaan.

Al de volken van Europa zyn tot hiertoe stille aanschouwers van den worstelstryd verbleven; hun stilzwygen, op hetwelke men zich niet veroorloven zal de gouvernementen te beoordeelen, is op zich zelf genoegzaam, om de staatkunde van ons gouvernement te regtvaardigen; wat wil men van hetzelve? Dat hetzelve, toegevende aan de opwellingen der menschlykheid en die van voorzeker achtingswaardige maar weinig beraden gevoelens, en onder voorwendsel van zich door de volkstem te doen medesleepen, de fakkels der tweespalt, die verre van ons branden, zal grypen, om dezelve in het midden van Europa te werpen? Wie zal hetzelve durven aanraden, om de oplettend zynde volken te braveeren, hunne yverzucht te wapenen, hun wantrouwen te ontvonken, en zich in

de gevaren van nieuwe geschillen, welligt zoo der eind, te steken. Deze overdenkingen, by welke wy zich nog zien voegen de geregte vrees om de uitgaven van den staat te vermeerderen, om het beginsel op te werpen eener daad van buitenlandsche staatkunde, en eindelyk, om een gedeelte der belastingen over het ryk geheven, te besteden tot een doel, wel is waar edel maar echter vreemd aan 'sRyks wezenlyke belangen; alle deze overwegingen hebben ons doen besluiten een voorstel niet te begunstigen (ligte beweging in de Kamer) hetwelk door en met eenparigheid van stemmen zoude zyn aangenomen geworden, zoo het U veroorloofd ware geweest, niets dan uwe gevoelens te raadplegen. Heden beter ingelicht, zal een ieder uwer erkennen dat het droevig medelyden, hetwelk het schouwspel van Griekenlands rampen in U verwekt, U geenszins uwe pligten mag doen vergeten, en het is ten onregte dat men U heeft durven beschuldigen van ongevoelig te zyn voor de ongehoorde plegen, die een Christen volk teisteren. Uwe kommissie is ook nog van oordeel geweest dat het eene inbreuk op het koninglyke voorregt zoude zyn, van U te mengen in iets betrekkelyk het verklaren van oorlog of het sluiten van vredes traktaten, hetwelk grondwettiglyk aan de kroon is voorbehouden. Het is slechts door een zonderling misbruik van het regt van petitie, dat men aan de kamer heeft kunnen verzoeken, het gouvernement te bewegen zich de bemoeyenis van dergelyke zaken aan te trekken. Om alle deze redenen heeft de kommissie eenparig besloten U voor te stellen tot de orde van den dag over te gaan (verschillende beweging.)

De heer de Cambon neemt het woord. "Tot vermindering, zegt hy, van het belang, hetwelk de Grieken inboezemen, beweert men dat zy onderdanen zyn, oproerig tegen hunnen wettigen vorst. De Grieken oproerlingen! Welke eene verregaande verwerping van uitdrukkingen,— In de eerste plaats zyn de Grieken geene onderdanen; het zyn slaven. En wat betreft de legitimiteit van den Grooten Turk, deze laat ik ter uwer beoordeeling, myne heeren! ten minste zal niemand zeggen, dat *die* op het goddelyk regt berust. De Grieken oproerlingen!— Een ongelukkig volk, hetwelk de sabel der Muzelmannen uit de lyst der volken gewischt heeft, tot dat het uit de lyst der levenden verdwyne. Oproerlingen! Zy, aan wie hunne beulen het edel kenmerk van menschen weigeren, welken de wreedste behandeling tot beneden den staat der redelooze dieren verlaagt, die zich hunne dochters zien ontrukken, om in verfoeyelyke harems aan ontucht en schande overgegeven te worden; wier leven zelf niet meer hun eigendom is, want elken Griek hangt steeds een geslagen doodvonnis boven het hoofd!— Weet gy wel, myne heeren! in welke bewoordingen de quitantie van den Turkschen agent is opgesteld, die de contributien der Grieken moet innen? Vergun dat ik ze U voorlees; gy zult er uit zien, wat de bescherming is, welke dat gouvernement hun verleent, en dienvolgens, welke trouw zy het schuldig zyn. (Hier verheffen eenige stemmen het geroep: *dit is overbodig*; terwyl andere *lees! lees!* riepen.— De Heer Cambon gaat aldus voort:) "Raja (dit is de titel welken de Turken aan de Grieken geven) Raja N. N. heeft betaald de som van . . . . , tot behoud van zyn hoofd gedurende het jaar der hegira . . . . ." Zie daar, op welke voorwaarden de Grieksche natie uitstel erlangt van het steeds tegen haar geslagen doodvonnis. Wanneer menschen tot dien trap van ellende gekomen zyn, alsdan wordt al wat zy doen kunnen, om zich daarvan te verlossen, lyfsweer; niemand heeft het regt om hen te beschuldigen. En waarom zouden wy hun de belangstelling weigeren, welke zoo groote en zoo roemryke rampen verdienen? Vreest men, dat een gevoel van terug keerende menschelykheid de woeste vreugde van den overwinnaar bederve? Zwygen de afgehouwen en mismaakte hoofden, die de muren van het serail bedekken, niet genoeg, en wil men ook nog de kreet der eerlyke verontwaardiging smoren, welke zy aan ieder regtschapen hart ontrukken? (Levendige beweging in de zaal; verscheidene stemmen roepen: *wel gezegd.*)

"Er zal een dag komen, myne Heeren! (dus vervolgt de Heer de Cambon) waarop de stem van aardsch belang niet meer het wegeklag der ongelukkigen zal overschreeuwen. Op dien geduchten dag zal de Hemelsche Regter aan elk onzer afvragen, wat hy gedaan heeft om zyne wet te vervullen, om ellendigen te helpen. Gelukkig hy, die alsdan zal kunnen antwoorden: Ik heb al gedaan wat ik doen kon . . . — Wat my betreft, ik doe heden al wat ik voor troostelooze Christenen vermag te doen; ik leen hen myne stem, om voor hen uwe deelneming en die van een gouvernement in te roepen, het welk alleen in staat is, hunne ellende te doen eindigen. Ik verlang, dat de petitie aan den Heer president van den raad verzonden worde." Dit verlangen werd door den Heer Benjamin Constant, Casimir Perrier en eene menigte andere leden ondersteund; het kwam tot eene stemming, by welke de meerderheid een oogenblik twyfelachtig scheen, doch eindelyk ging de vergadering over tot de orde van den dag.

Men verbaast zich hier over de snelle toeneming der bydragen voor de Grieken in Duitschland en blyft zulks aan politieke veranderingen toeschryven. Zoo wordt opgemerkt, dat ook in Beyeren, onder den ouden koning, collecten voor de Grieken verboden geweest waren, terwyl de tegenwoordige souverein zelf 20 000 floryuen in de verzameling des Barons van Eichthal heeft bygedragen. Ook wil men dat keizer Alexander, gedurende de laatste weken voor zynen dood, in het diepst geheim op langs eenen zydelingschen weg, eene aanmerkelyke som voor de Grieken zou hebben overgemaakt.

Men zegt dat lord Cochrane met zes gewapende stoom vaartuigen van Torbay vertrokken is, om de Grieken te hulp komen, en dat zich nog verscheiden fregatten by hem zullen voegen. Indien zich deze tyding mogt bevestigen, mag men zich daarvan veel goeds voor de zaak der Grieken beloven.

Parys.—De Engelsche admiraal Manby, die onlangs alhier is aangekomen, heeft een berigt medegedeeld, waaruit men met veel waarschynlykheid zou mogen besluiten, dat men thans de plaats kent, waar de onverschrokken de la Peyrouse, omtrent veertig jaren geleden, met al zyn moedig scheepsvolk, omkwam.

Een Engelsch walvischvanger heeft een lang en laag eiland ontdekt, van ontelbare klippen omgeven, tusschen Nieuw Caledonie en Nieuw Guinea, en omtrent op gelyken afstand van beide deze eilanden. De inboorlingen kwamen aan boord, en een hunner hoofden droeg als sieraad een ridderkruis van St. Louis in een zyner ooren. Andere bewoners hadden degens, waarop men het woord *Paris* las, en in handen van sommigen zag men eenige Medailles van Lodewyk XVI. Toen men hen vroeg, hoe zy aan die voorwerpen gekomen waren, zeide een der hoofden, van omtrent vyftig jaren, dat, toen hy nog jong was, 'er een groot vaartuig in een' hevigen storm op een koraalrif schipbreuk leed, en dat al de menschen, die aan boord waren, vergingen. De zee wierp op het strand van hun eiland eenige kisten, bevattende het kruis van St Louis en vele andere voorwerpen. Gedurende zyne reis om de wereld zag de admiraal Manby verscheiden Medailles van dezelfde soort, die de la Peyrouse onder de inboorlingen van California uitdeelde; en daar die reiziger, na Botanybay verlaten te hebben, verklaard had, voornemens te zyn van daar het Noordelyk deel van Nieuw Holland te zeilen, en dien grooten archipel van eilanden optenemen, heeft men veel grond van vreeze, dat de voormelde klippen dezen grooten zeeman en zyn stout scheepsvolk den dood veroorzaakten. Het kruis van St. Louis is thans onderweg naar Europa en moet den admiraal Manby ter hand gesteld worden.

's Gravenhage.—Een onzer lofwaardige Residenten in Oost Indiën is in het verleden jaar de Rivier Pontianak tot op 1½° Oosterlengte van Greenwich opgeweest, en heeft zich in het midden der woeste Dayakkers of Koppensnellers gewaagd.

By deze is het de grootste eer, eene menigte schedels van menschen, die zy het hoofd hebben afgeslagen, in hunne huizen ten toon te hangen; van de tanden der gescheide hoofden maken zy colliers; geen jongen is by zyne aanstaande bruid in aanzien, ten zy hy bewyzen kan, dat hy drie of vier vyanden heeft geveld, waarvan de priester op het vertoonen van een gedeelte des achterhoofds, een teeken op den gordel zet, terwyl de jongen zelf het haar aan zyne sabel hangt; zulk eene sabel, gescheide kop en gordel is by Z. M. kabinet van zeldzaamheden in 's Gravenhage, aangekomen.

Bovengemelde Resident heeft ook op Borneo eene kleine natie gevonden, bestaande uit circa 2000 zielen, by welke het gezag aan eene vrouw was toevertrouwd, welke met twee mannen leefde, die met een plaatsje aan hare voeten verwaardigd werden.

Hy heeft den broeder des Sultans van Pontianak alsmede een der kapiteins over de Chinezen, die zich op Borneo tot het bewerken der Goud en Diamantmynen hebben nedergezet, medegebragt, ten einde hun Java en de magt der Nederlanders te toonen, welke zy beoordeeld hadden naar het klein getal, dat op Borneo is geweest, hetwelk niet voldoende was, om hun die natie als zeer belangryk te doen voorkomen.

Hy kwam op den 8sten February 1824 te Sourabaya aan, en zou eerlang weder van daar naar Pontianak vertrekken.

Lyst der sedert den 4den tot den 11den dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

David Dovale	D Gomes Casseres
M. Molero	J. Russel
Manuel L. Delgado	M. R. de Maguma
Jacob Senior	Maritie Brugman
J. de la Cruz Pirozo	M. Ruzo
Ilario Gobea	F. de Asses Leon
D. Esparza	B. de M. Henriquez
D. A. Gomes Cassares	J. J. Sasporta
J. Guruaega	Helena Pardo
Jamis Tores	E. J. Henriquez
J. A. Delima	G. Coben
D Aguerre	J. de Monterola
A. A. Coreal	J. M. Rotje
Juan Bernar	J. A. Zalasar
C L. Parker	J. M. Galaraga
C. Jesurun	Claresa Fandeleio
Alesina Alvares Corea	Ignacio Hernandes
Albertus Nicolaas	W. M. Forbis
B. Henriquez	M. E. Philips
J. A. Delima	R W. Baker
Thomas G. Delima	G. Gerandino
Vd. de Jacob Jesur. Sasportes	M. G. Tovar
Johana C. Hooft	C. Moralis

Curaçao den 11den Augustus 1826.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

EVANGELISCHE KERK.
Zondag den 13den Augustus ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

DIED—On the evening of Monday last, Nathaneal C. Griffith, Esqr.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—AUGUSTUS

7. golet Josefita à Luicita, Petero, Puerto Cabello
—— Maria Carolina, Rotjes, La Guayra
8. —— Mathilde, Briche, St. Thomas
—— Sara Maria, Bolwig, dito
—— Vrew, Capriles, dito
11. polack Esperanza, Da Costa Gomez Puerto Cabello

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

7. golet Josephina, Boudewyn, Aruba
—— Grand Maria, Gaerste jr. Gibralter
9. —— Caraqueño, Ramirez, Coro
11. —— General Paez, Clark, New York
golet Josefita à Luicita, Petard, Puerto Cabello

Uit brieven van Maracaybo gedagteekend den 3den dezer, vernemen wy het volgende:

Op den 2den dezer vernamen men met de aankomst van de post van Bogota dat er aldaar een aide de camp van den president Bevryder van Lima was aangekomen, welke plaats hy op den 3den Juny verlaten had, zynde hy de brenger van eenen brief aan den generaal Paez, waarin Z. E. de Bevryder dezen aanmaant om aan de bevelen van het kongres te gehoorzamen, en zich te regtvaardigen, tegen de hem aangedane beschuldiging. De president kennis bekomen hebbende wegens het bevel van het kongres, en vooruitziende de uitkomst hiervan, beval hem niet ongehoorzaam te zyn.

Er zyn tevens te Maracaybo twee dekreten van het kongres ontvangen geworden. In een derzelven worden de genen die de akte der municipaliteit van Valentie en Caracas onderteekend hebben, als mede de uitgevers van publieke geschriften welke de gebeurtenissen in Valencia voorstaan, volgens de wet als gevaarlyke menschen voor den staat, aangeklaagd.

Van Cartagena is een officier aangekomen, brengende de tyding dat generaal Bolivar spoedig te Guayaquil zal zyn. Brieven van den President te Maracaybo ontvangen, liepen tot den 5den Mei.

Wy hebben een belangryk document te Maracaybo gedrukt ontvangen, getiteld: *Reclamo del Pueblo de Maracaybo, por la gran convencion de Colombia.*

De tyd laat ons niet toe om het thans in zyn geheel te vertalen, wy geven dus slechts by deze gelegenheid dit volgend kort verslag wegens hetzelve.

Na de gebeurtenissen te Valencia nam het departement van Zulia eene vyandelyke houding aan tegen dat van Venezuela, zoo zelfs dat alle kommunikatien zoo wel ter zee als ter land afgebroken werd. Het schynt echter dat alleen het bestuur van het departement Zulia zich vyandig toonde en geenzins de inwoners, welke genoodzaakt zyn geweest om hun gevoelen te verzwygen. Toen dan eindelyk den 21sten July de Municipaliteit vergaderd was om de nationale militie te formeeren, zoo het heette om aan de wet te voldoen, doch eigenlyk om het volk van dit departement tegen Venezuela te wapenen, konden de ingezetenen zich niet langer weerhouden. Drie honderd der voornaamste burgers begaven zich in de vergader zaal en leverde een verzoekschrift hetwelk hoofdzakelyk het volgende behelst:

Dat door de wapening van de nationale militie de inwoners van dit departement in gevaar gebragt worden van een burger oorlog met hunne broeders van Venezuela. Dat het departement Zulia in een beklagelyken toestand is gebragt, zonder landbouw, handel en zeevaart.— Dat het dus noodzakelyk zy dat ten spoedigsten de groote conventie van Colombie byeen geroepen worde en de konstitutie op nieuw nagezien en verbeterd worde.

De Municipaliteit stelde het antwoord uit tot den volgenden dag toen zy weer vergaderden en het verzoek door nog een grooter getal burgers ondersteund werd; zy achtte het toen geschikt om niet tegen den stroom op te varen, maar aan het zoo dringend verzoek te voldoen, waarvan zy kennis zoude geven aan den generaal en chef Rafael Urdaneta.

Deze gebeurtenis is ten hoogste belangryk voor Venezuela: het voorbeeld van Maracaybo zal weldra door Cumana nagevolgd worden, waar Bermudez de neiging der ingezetenen nog schynt te bedwingen; ook zal het Kongres van Bogota moeten toegeven en gematigcheid gebruiken, wil het niet dat de gansche oude kapitein generaalschap van Venezuela zich van Nieuw Grenada voor altyd afscheide.

Door brieven uit Coro vernemen wy dat er aldaar order uit Maracaybo was ontvangen om alle weerbare manschappen te wapenen, buiten twyffel uit eene vyandelyke gezindheid jegens Venezuela. Wanneer de tyding van de jongste gebeurtenis te Maracaybo daar ontvangen wordt, zal zeker die wapening niet doorgaan.

Nymegen, 13den Juny—Van Cleve meldt men als eene natuurkundige zeldzaamheid, dat voor ruim twee maanden, te Pfalzdorf, een dorp, by gemelde stad gelegen, ten huize van den landbouwer Masling, door eene kat een jong is geworpen, volmaakt op een hond gelykende, en alle eigenschappen van eenen hond hebbende. Buiten dat heeft hetzelve de haren van eene kat, eenen even gebogenen rug, lange haren aan den snuit en andere eigenschappen, meer aan de kat dan aan den hond behoorende. Meestal blaft, doch ook dikwyls miauwt dit diertje, hetwelk nog aan de kat zuigt. Hetzelve is van eenen hond en kat geteeld, die zich tegenwoordig, met het jong, te Cleve bevinden, waar zy veel nieuwsgierigen tot zich trekken.

FROM THE 'EL CONSTITUCIONAL.'

Bogota, June 15.

In the exercise of our duty we are compelled to lay before our readers such information as we are in possession of relative to the late events in the Department of Venezuela. The most important document without exception that we have received is the proclamation of general Paez to its inhabitants, and we must confess that we have read few state papers which have given us more pain in the perusal. Whatever doubts we before were willing to entertain as to the criminality of this officer—however fondly we might have cherished the hope that he would one day evince the purity of the motives by which he was actuated—and however loath we may have been to believe that he could thus have lent himself as a tool in the hands of a party—we must in the face of evidence like this abandon our scruples, and resign ourselves to the melancholy conviction of the truth of his guilt. It is impossible in our opinion, and if we are wrong we would be thankful to be set right, for any one to read this proclamation, and still think general Paez to have been guilty of nothing more than an error in judgment. This might have been the case, or at all events might have been pleaded in his favour, had the only imprudence he had committed been that of accepting the office of commandant general from the Municipality; but the publication of this paper after his having done so, betrays a determination to throw off his allegiance to the present government, and place the people again in the exercise of their sovereignty, in other words, to give them the option of choosing another form of government. If such conduct can be justified, our ideas of government are extremely vicious and incorrect; if a subordinate authority can upon any trifling occasion summon the people again to take the powers of government into their own hands, to bestow them how and where they please, we wonder in what the stability of their institutions is to consist, what security the inhabitants of that country possess that their property, which to day can only be disposed of by a trial by jury, may not to morrow be taken from them at the will of a bashaw. To sanction such a principle would be to sanction a principle of anarchy.

We have heard it stated, that the object of general Paez is to establish a Federal form of Government, and that the welfare and prosperity of Venezuela are the objects he has in view. We will not stop to enquire whether it may be preferable to the central system at present in force, but will suppose, for the sake of argument, that it is so. The constitution, foreseeing the possibility that the institutions which suited this country in 1821, might not do so equally in 1830, provided that in that year it should be revised and such alterations introduced as time and experience had evinced to be necessary. Had the object, then, of those who have originated the present disturbances been the advancement of Venezuela, we cannot but think that they would have preferred securing constitutionally what they profess to be their wish, and have waited a few years to obtain what they believe will be accompanied with so much advantage to the Republic to seeking to procure it in a way which must make all who are friends to order their adversaries and the opponents of their measures. This instantly awakens our suspicions; and when those who are the promoters of this sedition are discovered to be persons who are now amenable to the tribunals of the Republic, they are converted into reality, and we at once accuse them of covering their own preverse designs under an appearance of anxiety for the public good. That general Paez, who was accused for an infraction of the laws of his country, which most probably proceeded from an error in judgment, should have allowed himself to be seduced by men who have every thing to gain and nothing to lose in public commotions, who are bankrupts alike in fortune and in fame, is much to be wondered at, and deeply to be deplored.—The total hopelessness of his undertaking must have been evident to him long since, and when he reflects on the irreparable injury he has done his country, on the check which he has given the cause of civil liberty throughout the world, he must curse the hour when he exchanged the glorious character of liberator of his country for that of traitor, when he tarnished with the crime of perjury the splendid reputation he had acquired in freeing his country from her oppressors.

We hear that colonel Ibarra, formerly governor of La Guayra, has proceeded to Panama to join the president. It is not said by whom he was sent, nor the object of his journey.

An Appeal to the Inhabitants of Venezuela.

The cause which you engaged to promote and cherish when you began the Revolution against Spanish arms and Spanish tyranny, was rendered sacred by vindicating, in it, the cause of humanity: and to give to it security and strength you entered into a league with your brothers in the same world—you formed a nation and called it Colombia—you established a government and fixed laws. From the moment you entered into a compact as individuals, you have no right to break it by force or impugn it by violence. A nation cannot exist without laws, and those laws must be superior to the machinations of individuals, or you must be governed by no fixed rule, but by the caprice of private feeling or military sway. No country can be happy in such a state; and as internal prosperity is promoted and secured by external friends, no foreign power could maintain relations with a country in such a state.

Colombia has yet much to effect abroad. Spain has not yet ceased to believe that she can regain these countries, whose deserted riches form a monument of her moral turpitude and horrid tyranny, and there are other governments who are anxious to second her efforts, and who seize every proof of weakness or dissention amongst you, to prove that those who have recognised your existence as a state, have fostered only anarchy and confusion.

Venezuela has the reputation of possessing much of the good sense of South America.—If any advantage has existed for the freedom and improvement of the mind, it has been there, and it will strike the world, that, precisely in Venezuela, a man, acting under the advice of wretches, impugned by law, should have found for one moment an adherent.

Free your name then from a stain, show your determination to support the laws, without respect to men, and make those laws, as they are, the representatives of the majesty of the people, whose attribute shall be Justice tempered with mercy.

The man who has rendered the name of Colombia illustrious, has not done half so much by the success of his arms as by the disinterestedness of his conduct, his obedience to common sense and law; feeling that without this, all he and you, and Colombia had done must end in confusion, turbulence and anarchy. Your country has the pride of having given him birth, and it will do well to imitate his example.

If there be any subject of complaint, you have Constitutional means to remedy it—choose well your Electors and they will be well represented—let the Representatives be instructed to know your interests and to urge them in Congress, and if they are compatible with the common wealth they will be protected: and although, in the early stages of a government, intrigue and private interest must have some sway, they will be baffled by the increase of knowledge and virtue, which will grow with that of wealth and prosperity; when the creatures of them will descend in shame to insignificance and moral death.

Few of your countrymen, and very few of moral worth, have been concerned in this dissention. You were early in the battle of American freedom, and you will not be the first to impugn its progress and render it doubtful.—Teach those few to reflect how they are injuring your cause by creating distrust abroad, and if you wish that Colombia should be, what she will be—a happy, independent and respected nation, impress upon them this truth, that it must be done by reason, not by the violence of arms.

I am a compleat a stranger in Colombia, but I have been one of its uniform friends, and am so, and

Bogota, June 14. AN ENGLISHMAN.

Carthagena, May 14.—On the 11th instant, cast anchor in this port his Britannic majesty's frigate Galatea, Charles Sullivan, Esq commander, 49 days from Plymouth, having touched at Madeira, Teneriffe, and ultimately at La Guayra.

This vessel brought out his excellency Alexander Cockburn, ambassador from his Britannic majesty to our government, who, as we are informed, will set out immediately for the capital, with his secretary and suite.

The Galatea also brought out the British commissioner, Mr. Dawkins, with two secretaries. They will proceed to the Congress of Plenipotentiaries from the American Republics, who are about to meet at Panama.—*Caceta de Cartajena.*

Peru.—His excellency the Liberator was at Magdalena, about a league from Lima, on the 23d of March, not only in good health, but delighted, as he expresses himself in his letters to the Vice President, at seeing the prosperity of Colombia, Peru, and Bolivia, the favourable aspect of our foreign relations, and the conduct of Great Britain. "What delightful moments," he says, "I am now enjoying; they pay me for the past, and promise me an eternity for the future."

The Congress of Peru had not then assembled, in consequence of the absence of two of the members who were expected shortly to arrive. —*Gaceta de Colombia.*

FROM THE 'EL COLOMBIANO.'

Caracas, August 2.

PANAMA MISSION.

The "Peculiar Policy" of the States of Virginia, South Carolina, and Georgia.

Extract from the speech respecting the Panama Mission, delivered by Mr. Berrien of Georgia, in the Senate of the United States:—

"When we look to the situation of the Islands of Cuba and Porto Rico—to the commanding position which they occupy, with reference to the commerce of the West Indies—we cannot be indifferent to the change of their condition. But when we reflect that they are in *juxta position, to a portion of this Union, where slavery exists*; that the proposed change is to be effected by a people, whose fundamental maxim it is, that he who would tolerate slavery is unworthy to be free: that the principle of universal emancipation must march in the van of the invading forces, and that all the horrors of a servile war will too rarely follow in its train—these *merely commercial* considerations sink into insignificance—they are swallowed up, in the magnitude of the danger with which we are menaced.

"Sir, under such circumstances, the question to be determined is this: *with a due regard to the safety of the Southern States, can you suffer these Islands to pass into the hands of bucaniers, drunk with their new born liberty.*

"I repeat the question—Can you *suffer* this thing, consistently with the duty which you owe to Maryland, to Virginia, to Kentucky, to Missouri, to Tennessee, to North and South Carolina, to Georgia, to Alabama, to Mississippi, to Louisiania, and to Florida? Nay Sir, New England, securely as she feels on this subject, is not without interest in the result. A numerous colony of her sons, are, at this moment toiling in temporary exile, beneath the servid sun of Cuba. If the horrors of St. Domingo are to be re-acted in that beautiful island, *they* will be its first victims.

"What then is our obvious policy? Cuba and Porto Rico *must remain as they are.* To Europe, the President has distinctly said, "we cannot allow a transfer of Cuba to any European power." We must hold a language equally decisive to the Spanish American States. We cannot allow their principle of universal emancipation to be called into activity, in a situation where its contagion, "from our neighbourhood, would be dangerous to our quiet and safety."—The President would brave the power of England, to prevent *her* acquisition of Cuba—and why, Sir? To keep the receipts of our custom house at their maximum—to preserve our commerce and navigation. Will be quail before the new Republics of the South, when a dearer interest is at stake?

"'I know, Sir—the documents before us prove it—that we have been exhibiting the character of a *political busy body*, in the cabinets of Europe and America. I know, Sir—the documents prove it—that in the progress of this splendid diplomatic campaign, certain declarations have been made to the different powers, cis Atlantic and trans Atlantic, which it may be difficult to reconcile. But so far as they conflict with the duty which we owe to ourselves, they must be reconciled. *The safety of the Southern portion of this Union must not be sacrificia to a passion for diplomacy* The United States are yet free from these diplomatic fetters. *They* are not pledged. *We* have entered into no bonds. If it shall consist with our interest that Cuba should pass into the hands of England or France, rather than to see another Haytien Republic erected there, we are free to permit it. If our interests and our safety, shall require us to say to these new Republics—*Cuba and Porto Rico must remain as they are*, we are free to say it. Yes Sir, and by the blessing of God, and the strength of our own arms, to enforce the declaration. And let me say to gentlemen, these high considerations do require it. The vital interests of the South demand it—and the United States will be recreant from its duty, faithless to the protection which owes to the fairest portion of this Union, if it does not make his declaration, and enforce it.

"Sir, we must cut this Gordion knot. We must relieve ourselves from these diplomatic fetters. We must *pledge* ourselves, not to foreign nations, but to that portion of our own citizens who have a deep and vital interest in the question, but the condition of Cuba and Porto Rico shall remain unchanged. To the Spanish American States, we must *notify our determination* in terms of perfect respect and good will, but still as our fixed determination." —*New York American.*

BUENOS AYRES.

Accounts from Rio giving intelligence from the River of Plate to the 9th of March, had been received at Bahia by various arrivals. It appeared that on the 3d of February, an undecisive action was fought between the Brazilian and Buenos Ayrean squadrons, and that about the 27th of the same month *another* and very sanguinary conflict took place, in which the Brazilians were defeated, with the loss of a steam vessel, one brig, and one ship (the Taporiea) was driven on shore. Several men of war sailed from Rio, (among which, two frigates) to reinforce the Brazilian squadron off Monte Video, which was closely invested on the land by the Patriot forces.

MEXICO.

(From the Philadelphia National Gazette, May 15)

We have before us Vera Cruz papers to the 22d ult. inclusive. They contain advices from the Mexican capital to the 15th.

On the 17th the French frigate La Nymphe, arrived at Vera Cruz from Martinique, with a French commissioner and despatches for the Mexican government. The editor of the *Mercurio* congratulates the nation on the circumstance. The new *Institute of Sciences and Arts*, was instituted on the 4th, in the grand saloon of the Metropolitan University, with great solemnity and pomp.